HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

רחמים קרחתי אחכם. לחמית תבוחתה (ירמיה ג): **עסקי רחמים.** לחמית עריסותיכם (במדבר טו): **הריני נוטל נשמתכם.** ותחנך רביעית דמכם ויכבה נרכם ויבטל שם רחמיתכם. ונשים נצטוו על כך כדאמרינן בברחמית רבה" היא מיבבה חלתו של עולם שעל ידה נטרד מלאך"ר שנתרם בחלה וכבתה נרו של עולם ופכבה דמו ועוד שנהרבי הבית תלוין בה: **נפל פורח.** לנחר שהוא עומד לשחיטה הכל חומרים מדדו לכשינח עד שלא יקום ויהא טורח להשליכו. כך הוא"ל ואיתיבו מזלה מזומנת פורענותה לנפל: **שפיש פירום חמשא.** תרבה פשעים השפחה וכולן תלקה בחבטה אחת: **שפיש.** תרבה: **פירום.** פשע והתרפקה: **מחטרח.** בטדו"ר בלע"ז. כלומר חשה עומדת ליסורי לידה על עוברה של חוה ומצרפין לה עונשין הרבה לאותו מלקות: **שבקיה לרויה.** לשיכור אינך צריך להפילו שהוא יפול מאליו. כך האשה עומדת לילד משתעברה והיא צריכה לנקב להקב"ה לפתוח רחמה והוא נותנ והיא מתה מאליה. כל הני משל הדיוט ניהו: **רעיא חגרא ועיזי רהיטין.** קלים לרוץ ואינו יכול להגיעו ולהלקותן על קרמונן: **אכא חוטרא מיני.** כשהיא נתה לפני גדרות נתן שם הוא מדבר עמה להלקותה על פשעה. ומני דרי לבית הדיר של נתן נתין לחשבון. גדרות נתן מתרגמינן חוטרין דעץ (במדבר לג). כלומר האשה כשהיא בצרותיה פעמים שזכיותיה תולין ואין כח במקטרג להזכיר עונה אבל משהגיעה לפתח הסכנה ונריכה לנשים שם מזכירין עונותיה ומעשיה שם רחוים היא לנם שם לאו: **אכא חנואתא נפישי אחי ומרחמי.** לפתח החנות שמחלקים בו מזונות ויש שם עומר הרבה לחים והרבה חוטרים יש הכל נעשים חוטרים: **מרחמי.** חוטרים: **אכא בזויי.** בחקוס שיש הפסד ועוני לנ אחי ולא מרחמי. כך בשעת הסכנה הורע מזלה ומשיבותה וחלשו פרקליטין שלה: **וגבי הילך מיבדקי.** מעשים שלשה להזכיר עונס וזכותם: **לעין גמר.** כל מקום שכתוב כגון קיר נטוי ויולא לדרך: **דילמא מיפקיה.** נכרי דיוק על חטאיו ומתפיסנן בהדיה: **מברח.** ספינה שעוברין בה את הנהר: **בדיק.** הספינה שלא יהא בה נקב: **מגין.** פותחין: **קטנתי מכל החסדים.** חוקטנו ונתמעטו זכיותי בשביל החסדים אשר עשית וגו': **יומא דשופא.** שמשבת בו הרוח דרומית מזקקת המפלת חומות ועוקרת אילנות: **לביני דקני.** שלא יפיל הרוח דקל עליו: **ממנו להביא רחים.** מאחר שהוא נופל צריך למנות ממנו וממעשיו רחים לזכות: **משפש ימי נרחשים.** דכתיב קורח הדומות מרחש (ישעיה מח) שנגלו לפניו הדומות ומעשיהם ט) ונקנס פורענותם: **שברי.** כשניתנה תורה עליון לא נפל זה והכתוב קראו נופל: **על ידי חייב.** בע"ס זה שלא קיים מצות מעקה: **חומרים.** העומדין שם: **שכן דרך כל המומחים מסודין.** כדתנן בסנהדרין שכל המתודה יש לו חלק כו' שכן מצינו בעכן [יהושע ז] שאמר לו יהושע כו' בפ' נגמר הדין (סנהדרין דף מד:): **נשוך.** מלויים שם מריבות ובעלי דינים נכרים ויסרלים: **דומה כמו שנמשר לסרדיוט.** להוליכו לפני השופט: **תם נרחשו.** משהא בעלמא מיחום קל: **נשנוהו נקולר.** הוי טפי משנמשר לסרדיוט וגרוע מעולה לגרדום שאין דנין שם שלא להריגה ועל קרמון חמור ונריך פרקליטין גדולים: **עלה למטה.** שהלה הרבה צריך לעלות וליפול למטכ: **ואלו הן פרקליטין.** ט) שהושה למטה (ט) רלוי לב"ד של מעלה תשובה ומעשים טובים: **נחושו מלאך.** שמלין עליו זכות והוא אחד מני אלף ואפילו הוא עלמו מעיד עליו חובה ניצול בחמת של זכות שנאמר מלין אחד מני אלף בעלילתו של מלאך אין לנ אחת מאלף להגיד ישרו ומשמע נמי שהמלאך המלין הוי אחד מני אלף להא מלאך כתיב מכלל דהשתא מגידים עליו חובה אלא מדלא כתיב שם יש עליו מלין מלאך אחד מני אלף ליכא למידרשיה למלאך ומלילה: **יולדות.** נשעת לידתן: **שלש עבירות.** הגך דמתניתין: **ילדות.** בחורות ואפילו שלא בשעת לידה: **רבי אחא אומר.** הילדות מתות על עון שמכשפות: **תרנא.** כך היו קורין מגדלות שלהם פריט"ר ובלשונינו משטי"ר: **בית עם.** לשון ניזוי שמתקבלין בו הכל: **ונאחרן הקדש תרנא.** ואין קורין אותו אהרן הקדש: **בדקי** (ג). עונות שבודקין אותן בהן בשעת סכנה כדבנן דתמרי יולדות: **דבקי.** שמדבקין ומקרבין מיתה לפני זמנה כר' אלעזר דתני יולדות: ונמסרו

ראשית קראתי אתכם על עסקי ראשית הזהרתי אתכם נשמה שנתתי בכם קרויה נר ו) על עסקי נר הזהרתי אתכם אם אתם מקיימים אותם מוטב ואם לאו הריני נוטל נשמתכם ומ"ש בשעת לידתן אמר ז) רבא נפל תורא חדד לסכינא אביי אמר תפיש תירום אמתא בחד מחטרא ליהוי רב חסדא אמר שבקיה לרויא דמנפשיה נפיל מר עוקבא אמר רעיא חגרא ועיזי ריהטן אבא חוטרא מילי ואבי דרי חושבנא רב פפא אמר אבא חנואתא נפישי אחי ומרחמי אבא בזיוני לא אחי ולא מרחמי וגברי היכא מיבדקי אמר ריש לקיש בשעה שעוברים על הגשר גשר ותו לא אימא כעין גשר רב לא עבר במברא דיתיב ביה עכו"ם אמר דילמא מיפקיד ליה דינא עליה ומתפיסנא בהדיה שמואל לא עבר אלא במברא דאית ביה עכו"ם אמר שטנא בתרי אומי לא שליט ר' ינאי בדיק ועבר ר' ינאי לטעמיה ח) דאמר א לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה לומר שעושין לו נס שמא אין עושין לו נס ואם עושין לו נס מנכין לו מזכיותיו אמר רבי חנין מאי קראה [1] קטנתי מכל החסדים ומכל האמת רבי זירא ביומא דשותא לא נפיק לביני דיקלא אמר ר' יצחק ברייה דרב יהודה לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה שאם יחלה אומרים לו הבא זכות והפטר אמר מר עוקבא מאי קראה [2] כי יפול הנופל ממנו ממנו להביא ראיה תנא דבי רבי ישמעאל כי יפול הנופל ממנו (ממנו) ראוי זה ליפול משמת ימי בראשית שהרי לא נפל והכתוב קראו נופל אלא ט) שמגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב: ת"ר [3] מי שחלה ונטה למות אומרים לו התודה שכן כל המומתין מתודין אדם יוצא לשוק יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לסרדיוט חש בראשו יהי דומה בעיניו כמי שנתנוהו בקולר עלה למטה ונפל יהי דומה בעיניו כמו שהעלוהו לגרדום לידון שכל העולה לגרדום לידון אם יש לו פרקליטין גדולים ניצול ואם לאו אינו ניצול ואלו הן פרקליטין של אדם תשובה ומעשים טובים ואפי' תשע מאות ותשעים ותשעה מלמדים עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות ניצול שנאמר [3] אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת וגו': ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי אומר אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לחובה ואחד לזכות ניצול שנאמר מליץ אחד מני אלף: תנו רבנן על שלש עבירות נשים מתות יולדות רבי אלעזר אומר נשים מתות ילדות ר' אחא אומר בעון שמכבסות צואת בניהם בשבת וי"א על שקורין לארון הקודש ארנא: תניא ר' ישמעאל בן אלעזר אומר בעון שני דברים עמי הארצות מתים על שקורין לארון הקודש ארנא ועל שקורין לבית הכנסת בית עם תניא ר' יוסי אומר י) שלשה בדקי מיתה נבראו באשה ואמרי לה שלשה דבקי מיתה נדה וחלה והדלקת הנר חדא כר' אלעזר וחדא כרבנן ט) תניא רשב"ג אומר הלכות הקדש תרומות ומעשרות הן הן גופי תורה ונמסרו

על שקורין **לארון הקדש ארנא.** לנ לארון שעשה בצלאל קאמר דמסתמא לנ היו מזכירים לארון שהיה לפני כמה שנים שנגנז בצית הלשכה אלא לארון שבצית הכנסת שע"ג דבכל דוכתי קרי ליה תיבה כדתנן העובר לפני התיבה היורד לפני התיבה (בכורות פ"ב דף לד.) לוה"י משכחן נמי דקרי ליה לארון כדאמר משעה ולארון מלטרפין (סס פ"ז דף מז:):

מקבץ

רבינו חננאל

ראשית קראתי אתכם על ראשית הזהרתי אתכם [אתכם], כגון החלה והתרומה. נשמה שקרויה נר נתתי בכם על עסקי נר הזהרתי אתכם, אם אתם מקיימים אותם מוטב ואם לאו הריני נוטל נשמתכם. ולמה בשעת לידה אמר רבא נפל תורא חדדי סכיני. תיפוש תירוש אמתא חד מחבטא ניהוי, פי' תרבה להתרומם השפחה על אדונתה אחת הכאה תהיה עליה, כלומר פעמים רבות מכעסת אדונתה ומקבעת אדונתה את הכל בלבה והיא משלמת לה בהכאה אחת הכל. וכן רעיא מחגרא ועיזא דהיטתא אבב חוטרא מילי ואבי [דרי] חושבנא, פי' רועה פסח שאין יכול לרדך, ועז בורחת ורצה בשדות כשמגיע בשער נדדות הצאן כדמתרגמינן חוטרין דעץ ובבית הדיר (בר) כדתנן הכונס צאן לדיר, שם מעלה חשבון הבריחות שברחה ושם מכה אותה. בחנות של יין הכל אוהבין באין ושואלין בשלום בעל החנות כדי שישתו עמו, אבל אם רואין שנתפש אדם בבית המכס או בבית המושל ליענש כל אוהביו בורחין אין אחד מהן פונה אליו. לא יעמוד אדם במקום סכנה ויאמר עושין לי נס [שמא] אין עושין לו נס, ואם עושין לו מנכין לו מזכיותיו שנאמר קטנתי מכל החסדים וגו'. לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה שאם יחלה אומרים לו הבא זכות והיפטר. ת"ר חלה ונטה למות אומרים לו התודה שכן דרך כל המומתים מתודים, אדם יוצא לשוק יהא דומה כמי [שנמסר] לסרדיוט, חש בראשו דומה כמי שנתנוהו בקולר. עלה למטה דומה כמי שהעלוהו לגרדום לידון, אם יש לו פרקליטין המלמדין עליו זכות ניצל אם לאו לא ניצל. תשובה ומעשים טובים הן פרקליטין של אדם, אפילו תתקצ"ט מלמדין עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות ניצל, שנאמר אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כופר. **שלשה בדקי מיתה**, כרבנן דאמרי מתות יולדות, [ואמרי לה ג' דבקי מיתה כר"א דאמר מתות ילדות], כלומר דבקה בהם מיתה שלא בעתה.

ט) עי' עירוך ערך נב.

תורה אור השלם

1 קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת:
בראשית לב יא

2 כִּי תִבְנֶה בֵּית חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקֶה לְגַגֶּךָ וְלֹא תָשִׂים דָּמִים בְּבֵיתֶךָ כִּי יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ: דברים כב ח

3 אִם יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלֶף לְהַגִּיד לָאָדָם יָשְׁרוֹ: וַיְחֻנֵּנוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שָׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר:
איוב לג כג-כד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואלו הן פרקליטין (שהשה למטה) תמ"ש וע"ש ס"ק יח: (ב) בא"ד שבהן רלוי לב"ד: (ג) ד"ה נקי מיתה עוונו:

לעזי רש"י

בטדו"ר [בטידור"א]. הכאה.
פריט"ר [יפרייט"א]. ארון.
משטי"ר [מישטיי"ר]. ארון כלים.

מוסף רש"י

מנכין. ממעטין (תענית כ:). שלשה בדקי מיתה. שהאשה נפקדת בהן בשעת הסכנה שהם ימלת בה אחד מהם (ברכות לא:).